

humane quatinus eis cōgruit p̄ glorifica-
 tionē suā cōuertende sunt in gloriā ipsius.
 Sed etiā corpa earū. Quēadmodū igitur
 anime totū glorie victure sūt p̄ gloriā quā
 accepture sunt ab eo. Sic et corpa totalit̄
 in gloriā eius ⁊ obsequiū p̄uertēda sūt tē-
 pore suo ⁊ p̄p̄ hoc adeptura gloriā q̄ illi
 statim et officio p̄gruat. Ampli⁹, sicut
 alibi didicisti. Mors plaga ē nō solum in
 naturalis nature būane sed etiā eousq̄
 cōtraria vt eam etiā destruat. h̄mōi au-
 tem iudiciū certissimū ē q̄ naturaliter hor-
 retur ⁊ fugitur ab hominibus. Nihil aut̄
 naturale naturaliter horretur ⁊ fugit. Na-
 tura igr̄ būana naturaliter nec ad mortē
 tendit nec ad illā ducit homines naturali-
 ter. Quare manifestū ē plagam h̄mōi sa-
 nanda esse tpe suo. si em̄ i pecude sua siue
 in grege vel armento nemo sustineret pla-
 gā mortis siue etiā mortalitatis si eā auer-
 tere posset. Quātofortius creato: in gene-
 re humano q̄ velut grex eius est. imo no-
 bilissima amabilissimaq̄ possessio ei⁹ nō
 sustinebit plagam mortis quin eam curet
 tpe suo. Ampli⁹. Quis paterfamilias
 pestem seu pestilentiam a pecudibus suis si
 possibile ei fuerit nō depellat. Quis deni-
 q̄ rex in regno suo que totū illud vastent
 si hoc posset facere nō auertat. Et q̄a ma-
 nifestū ē q̄ gen⁹ humanū pars precipua
 ac nobilissima est post substācias abstra-
 ctas et nobiles regni creato: . Necessē igr̄
 tur ē bonitatē creato:is pestem istā ⁊ vasti-
 tatē abigere a regno suo. Mors igr̄ ⁊ cor-
 ruptio sine habebunt in genere humano
 Eodē mō ē argumētari ⁊ de ruina dom⁹
 q̄ si em̄ domus creato:is ē vniuersitas ho-
 minū et aliarū substāciarū nobilitū ⁊ ex il-
 lis velut duob⁹ pietib⁹ edificata seu p̄stru-
 cta ruit aut̄ alter paries totaliter p̄ mortē
 Qualiter igr̄ istā ruinā in domo sua p̄pe-
 tuo sustinebit cū eā reedificare possit atq̄
 statuere stabilitate p̄petua q̄s p̄familias
 ruinā h̄mōi reparare negligeret ⁊ domū su-
 am stabiliē facere si posset. Quid dixerit q̄s
 q̄ ruinā q̄ p̄ mortē sit vel corruptionem re-
 parat creato: q̄tūdie p̄ nouoꝝ hoīm crea-
 tionē. Debes reminisci eius q̄ audisti i p̄-
 cedentib⁹ ⁊ in hoc eodē capitulo q̄a reedi-
 ficatio h̄mōi p̄tinuo destruēda cōtinueq̄
 ruens nō reedificatio ē t̄m ei destruere q̄n-
 tū reedificaf̄ ex altera pte. perinde est ac si
 nihil reedificaf̄. ad alterā vō pte questio-
 nis nō respondet videlicet qualiter fusti-

net bonitas creato:is tantā ruinōsitatem
 tantāq̄ instabilitatē tā p̄dari edificiū sui
 Quis em̄ paterfamilias ruinam p̄tinuā
 in sua domo vel edificio sustineret maxie
 cum eam aduertere p̄ualeret.

Euertat autē et dicas quia creato-
 ris aula siue palaciū cum repletū
 fuerit substācijs spiritualib⁹ et ho-
 minibus glorificatis erit fm̄ magnificen-
 tiam regni ⁊ glorie creato:is erit ⁊ fm̄ vlti-
 mū decentie et decoris p̄p̄ri. Quare ⁊ ex
 parte creato:is ⁊ ex parte sua erit fm̄ opti-
 mū vltra q̄ nec melius nec decenti⁹ possi-
 bile est esse. Sic dico ⁊ de inferno quia nō
 bil magis decet carcerē et locum tormēto-
 rum q̄ malefici et iustissimi cruciatus eoz̄
 Quare sc̄dm̄ ymaginationem positā erit
 infernus sc̄dm̄ vltimum decentie et deco-
 ris et hoc ex pulchritudine iusticie creato-
 ris que ibi ⁊ p̄ magnitudine sua ⁊ pro re-
 ctitudine lucidissime apparebit hoc est p̄
 ut possibile erit glorificatis oculis tam sp̄i-
 ritualibus q̄ corporalibus magnitudinē
 rectitudinem et pulchritudinem illius cō-
 spicere et videre. Quia vero paruuli q̄ ni-
 bil culpe addiderunt originali corruptio-
 ni nihil pene actuali⁹ iusticia diuina pas-
 suri sunt et hoc est quoniam pena actualis
 non debetur nisi culpe actuali. Mani-
 festū est eis non deberi nec decere eos lo-
 cum alicuius pene actualis. Et quoniam
 digni gloria non sunt vtpote qui circa ori-
 ginalem culpam remedium q̄d est gratia
 sanctificationis non receperūt. locus glo-
 rie eos omnino non decet. Decētissime igr̄
 tur collocati sunt sc̄dm̄ positam ymagina-
 tionē in loco qui nec sit pene actualis nec
 glorie. Quid si dixerit quis quia impossibile
 est huiusmōi homines fore sine pena actu-
 ali in quocunq̄ loco sint cum cognoscant
 se fuisse creatos ad felicitatem et gloriā
 ⁊ non adeptos illas. Dico quia sermo hu-
 iusmodi non est verus. Non enim creati
 fuerunt ad illam nisi qui electi fuerūt cre-
 ato:is p̄destinatione ad ipam. Cum igr̄
 tur videant se non esse electos ad illam vi-
 dent se nihil iuris habere in illa et sibi nō
 deberi illam. Quemadmodum igitur vi-
 des in multis hominibus q̄ absq̄ mole-
 stia ⁊ dolore sustinent se non esse reges p̄
 hoc sc̄s q̄ sc̄s sine iūria sua ⁊ cōtumelia
 hoc ee. sic ⁊ isti absq̄ vlla pena ⁊ cruciatu
 sustinebūt se nō obtinere felicitatē ⁊ gloriā
 regni illi⁹ solūmis atq̄ p̄dari. Si vō dixerit